

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 7 czerwca 2013 r.

DOLiS/DEC-612/13/35857,35859

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013, poz. 267) art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana D. K. zam., dotyczącej przetwarzania jego danych osobowych w celach marketingowych przez B. S.A. z siedzibą [...], oraz niezrealizowania wobec niego przez ten podmiot obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga D. K. zam. [...], zwanego dalej również Skarżącym, dotycząca przetwarzania jego danych osobowych przez B. S.A. z siedzibą [...], zwany dalej również Bankiem. W jej treści Skarżący zakwestionował legalność przetwarzania jego danych osobowych przez Bank w celach marketingowych oraz okoliczność niezrealizowania wobec niego przez ten podmiot obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej również ustawą. Ww. wskazał cyt: „podpisując umowę z [...] Bankiem nie wyrażałem zgody na przetwarzanie moich danych osobowych w celach promocji własnych produktów i usług przez [...] Bank, ani na przekazywanie tych danych w celu ich przetwarzania przez »podmioty stowarzyszone« z [...] Bankiem (odpowiednie pola umowy nie zostały zaznaczone przeze mnie przy jej podpisywaniu). (...) We wrześniu tego roku wielokrotnie wydzwaniała do mnie firma trzecia »w imieniu Banku«. Nie znam niestety danych tej firmy. W październiku 2012 zwróciłem się do [...] Banku

(drogą e-mailową) z wnioskiem o wyjaśnienie, jakim podmiotom i w jakich celach zostały udostępnione moje dane osobowe (...) Wniosek został zarejestrowany jako reklamacja (...) mimo że składałem wniosek na podstawie ustawy o ochronie danych osobowych. (...) Do dnia dzisiejszego nie uzyskałem z [...] Banku żadnej dalszej odpowiedzi na wniosek złożony [...].09. zgodnie z art. 32 i 33 ustawy o ochronie danych osobowych. (...) W dniu dzisiejszym ([...].12.2012) ponownie dzwoniła do mnie firma »w imieniu [...] Banku« reklamując produkty [...] Banku (...) Przedstawicielka firmy twierdziła, że moje dane osobowe firma otrzymała od [...] Banku i rzekomo wyraziłem zgodę na ich przekazanie.”

W związku z powyższym Skarżący wniósł o zobowiązanie Banku do dopełnienia wobec niego obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy i przekazanie mu listy podmiotów, którym [...] Bank udostępnił jego dane osobowe oraz do zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych w celach marketingowych przez [...] Bank i wszystkie podmioty, którym przekazał jego dane osobowe.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

- 1) Pan D. K. jest klientem Banku. Jego dane osobowe Bank przetwarza w celu realizacji zawartych przez niego z tym podmiotem: umowy o prowadzenie bankowych rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych zawartej w dniu [...] kwietnia 2010 r. oraz zawartej w tym samym dniu umowy o korzystanie z kart płatniczych [...] Bank.
- 2) W umowie o prowadzenie bankowych rachunków oszczędnościowo – rozliczeniowych w § 4.1 zawarto zapis cyt: „Posiadacz/współposiadacz wyraża zgodę na przetwarzanie danych osobowych go dotyczących przez Grupę B., w skład której wchodzi spółki powiązane kapitałowo z B. SA w celach promocyjnych i marketingowych, w szczególności rozumianych jako akcje wysyłkowe materiałów informacyjnych, kierowane bezpośrednio do Klientów [...] Banku. Obok tego zapisu znajdowały się dwie odpowiedzi „TAK” oraz „NIE”. Skarżący nie zaznaczył żadnej z nich.
- 3) We wrześniu 2012 r. do Skarżącego kilkakrotnie telefonowali przedstawiciele firmy działającej w imieniu Banku w celu przedstawienia mu oferty handlowej Banku.
- 4) W dniu [...] września 2012 r. Skarżący korzystając z przyznanych mu ustawą o ochronie danych osobowych uprawnień określonych w art. 32 i 33 tego aktu prawnego, skierował do Banku drogą elektroniczną wniosek o udostępnienie informacji o podmiotach, celu oraz zakresie w jakim Bank udostępnił jego dane osobowe na ich rzecz.
- 5) W tym samym dniu Skarżący otrzymał od Banku drogą elektroniczną wiadomość zwrotną, w której wskazano mu, iż jego zgłoszenie dotyczące ochrony danych osobowych zostało zarejestrowane jako reklamacja pod numerem R [...].
- 6) W dniu [...] października 2012 r. Bank ponownie skierował do Skarżącego wiadomość elektroniczną, w której przeprosił go za przedłużający się czas rozpatrywania jego reklamacji, wskazując, że spowodowane jest to koniecznością podjęcia dodatkowych czynności

wyjaśniających oraz, że odpowiedź zostanie do niego skierowana na później niż w ciągu 30 dni od nadania tej wiadomości.

- 7) W dniu [...] lutego 2013 r. Bank skierował do Skarżącego pismo stanowiące odpowiedź na skierowany przez niego do tego podmiotu wniosek, o którym mowa w art. 33 ustawy.
- 8) W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych Bank wskazał cyt: „Bank kierował własną ofertę marketingową do Skarżącego na podstawie art. 23 ust. 1 pkt. 5 oraz ust. 4 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (...) W Umowie nr [...] Skarżący nie zaznaczył zgody na przetwarzanie danych przez inne niż B. SA podmioty z grupy kapitałowej B. SA, w szczególności promocji i marketingu działalności prowadzonej przez te podmioty. Tym samym powyższy sprzeciw formalny został zarejestrowanych w systemie Banku (...). W ramach procesowania reklamacji R [...] w systemie bankowym odnotowano sprzeciw wobec kierowania marketingu bezpośredniego własnych produktów i usług Banku. Niemniej jednak w wyniku błędu Pracownika obsługującego zgłoszenie, nie zostało wysłane pismo z informacjami zawartymi w treści art. 32 i 33 Ustawy. W załączeniu przekazuję pismo, które Bank przekazał Skarżącemu (...) Aktualnie Spółka nie przetwarza danych osobowych Skarżącego w celach marketingowych.”

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej Generalnym Inspektorem, zważył, co następuje.

Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem wówczas, gdy administrator danych legitymuje się posiadaniem, co najmniej jednej, spośród wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy, materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania. Stosownie do art. 23 ust. 1 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, 2) gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne dla realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to konieczne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Stosownie do treści art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy, za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, uważa się w szczególności marketing bezpośredni własnych produktów lub usług administratora danych.

Z kolei w myśl art. 32 pkt 8 ustawy, stanowiącego o uprawnieniu osób zainteresowanych, a więc tych których dane dotyczą, do kontroli procesu ich przetwarzania, każdej osobie przysługuje prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych osobowych w przypadkach, wymienionych

w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych.

Z powyższego wynika zatem, iż administrator danych osobowych chcąc kierować do swojego klienta oferty handlowe mające na celu zachęcić go do skorzystania z proponowanych przez niego produktów własnych nie musi legitymować się wyrażoną w tym zakresie zgodą tej osoby, na przetwarzanie jej danych osobowych w tym celu. Wówczas działa on bowiem w oparciu o przyznaną mu z mocy ustawy o ochronie danych osobowych przesłankę z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Granicę dla tego procesu stanowi wniesienie przez osobę, której dane dotyczą sprzeciwu, o którym mowa w art. 32 pkt 8 ustawy. Zgodą na takie działanie powinny natomiast legitymować się podmioty należące np. do grupy kapitałowej podmiotu będącego administratorem danych osobowych, a nie będące administratorem danych osobowych, osoby do której marketing chcą kierować. Podmioty takie z uwagi, iż nie są administratorami danych osobowych tej osoby, nie mogą powoływać się na przesłankę z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy.

W przedmiotowej sprawie zawarty w § 4.1 umowy z dnia [...] kwietnia 2010 r. o prowadzenie bankowych rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych zapis odnoszący się do przetwarzania danych osobowych w celach marketingowych dotyczył podejmowania tychże działań przez podmioty należące do Grupy B., a nie samego administratora danych osobowych Skarżącego, czyli B. SA. Na ww. przetwarzanie danych osobowych Skarżący, co wynika z treści tej umowy, zgody nie wyraził, w związku z czym nie były wobec niego prowadzone przez te podmioty działania o charakterze marketingowym. Otrzymywane przez Skarżącego telefony podczas, których kierowano do niego oferty marketingowe, związane były bezpośrednio z przetwarzaniem jego danych osobowych w tych celach przez B. SA., zatem administratora jego danych, który co wynika z powyższego, nie musiał legitymować się zgodą Skarżącego na takie działanie, bowiem jego działanie uzasadniała przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy w zw. z art. 23 ust. 4 pkt 1 tego aktu prawnego.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż aktualnie Bank nie przetwarza już danych osobowych Skarżącego w celach marketingowych. Bank w wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych wskazał, iż potraktował kierowaną przez niego korespondencję z dnia [...] września 2012 r. jako sprzeciw wobec ich przetwarzania w tych celach. Brak jest zatem podstaw do sformułowania wobec tego podmiotu nakazu zaprzestania przetwarzania danych osobowych Skarżącego w celach marketingowych. Stosownie bowiem do treści art. 18 ustawy, Generalny Inspektor wydaje nakaz przywrócenia stanu zgodnego z prawem, w sytuacji, gdy stwierdzi naruszenie przepisów ustawy. Z przywołanego przepisu wynika zatem, iż warunkiem wydania przez organ nakazu przywrócenia stanu zgodnego z prawem jest istnienie stanu naruszenia prawa do ochrony danych osobowych w chwili wydania decyzji administracyjnej, a takie, jak wskazano powyżej, w przedmiotowej sprawie nie istnieje.

Odnosząc się zaś do drugiego z podniesionych w przedmiotowym postępowaniu zarzutów Skarżącego, mianowicie niezrealizowania wobec niego przez Bank obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy, wskazać należy, iż również w zakresie tego zarzutu Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie ma podstaw do sformułowania wobec Banku nakazu dopełnienia tego obowiązku. Jak wykazał bowiem zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Bank

skierował do Skarżącego w dniu [...] lutego 2013 r. korespondencję, w której zawarł informacje o udzieleniu, których Skarżący wniósł w swoim wniosku z dnia [...] września 2012 r.

Mając jednakże na uwadze okoliczności, iż realizacja przez Bank tego obowiązku odbyła się z naruszeniem postanowień art. 33 ustawy (przepis ten przewiduje bowiem, iż administrator danych osobowych na wniosek osoby, której dane dotyczą, obowiązany jest udzielić jej żądanych informacji w terminie 30 dni, a w przedmiotowej sprawie Bank udzielił ich Skarżącemu po blisko 5 miesiącach), Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych korzystając z uprawnienia przyznanego mu w art. 19 a ustawy zwrócił się do Banku o uwzględnianie w jego działalności przepisów ustawy o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013, poz. 267), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.